

Може, є в тім невинна принада...

Ганна Синьоок

Може, є в тім невинна принада
Відчувати на дотик грозу...
Чи свинець Куршунлу-водоспаду
Під зеленим навісом внизу...
Гру піщаної віолончелі...
Лабіринтів і крипт таїну...
Лист наскельний у ветхій печері,
Предком вишкрябаний в давнину...

Все далеке – містичне й вабливе.
Віднайти б туди вдатну стезю...
Та чи є щось дивніше за диво
Відчувати на дотик грозу?..

/Ганна Синьоок, зі зб. "Відчувати на дотик грозу"/